"MÜSLÜMANLAR" dergisinin çocuk ilâvesidir.

Sayı
6
2018

BAYRAM ŞEKERLERİ

Selâmün Aleyküm!
Merhaba Hilâl sevdâlıları!

Ramazan ayında tuttuğum oruç ve okuduğum Kur'ân bu sıcak günlerde kalbimi serinletti. Kıldığım teraih namazları ve komşularımıza yaptığım küçük yardımlar ise doğrusu beni ferahlattı. Övünmek gibi olmasın, ama gerçekten öyle... İnsanın keşke hep Ramazan olsa diyesi geliyor. Ama işte olmuyor... Bir Ramazan Bayramı daha kapımızda... Bir de hep Ramazan olursa, bayram ne zaman gelecek?! Bayramın da ayrı bir güzelliği var...

Evet, güzel bir sabah... Hâlâ Ramazan orucunun verdiği serinlik... Allah Allah! Sessizliği bir davul sesi bozuyor... Davulun sesi daha ayan duyulur oldu... Şimdi de davulcunun sesi gelmeye başladı:

Yumurtanın beyazına
Kalkın Hakk'ın niyazına
İki gözüm komşularım
Haydi bayram namazına

Vakit seher vakti... Kalkıyoruz, Ramazan Bayramını karşılamaya, doya doya yaşamaya hazırlanıyoruz. Evimizin erkekleri, oğul-uşak en güzel elbiselerini giyip camiye gidiyor. Yeni öğrendim ki, bayram sabahında camiye giderken tatlı bir şey yiyerek gitmek sevapmış... Hem tatlı ye, hem de sevap kazan! Kârlı bir iş...

Evin hanımları ve kızları da bayramlık elbiselerini giymiş, ev düzenini kurmakla meşguller. Pür-heyecan, tatlı bir telâş...

Bu arada müezzin sabah ezanını okuyor, ardından bir de bayram salâsı geliyor. Oh ne güzel!..

Bayram namazı sonrası bir haftadır evimizde yapılan hazırlıklar sonucu çorbalar, yemekler, baklavalar, kabak tatlıları, pideler, börekler, keşkekler sofraya geliyor. Hele bir de bayram kolacı yok mu?! Üstünde çörekotuyla...

Ama bunlara saldırmazdan önce dedemin, ninemin, babamın, anamın, ağabeyimin, ablamın ellerini öpmeliyim. Onlara "Bayramınız mübarek olsun!" demeden sofraya oturmak olur mu hiç?! Eh, tabiî, onlar da bahşişimi vereceklerdir... Şöyle birkaç levacık, birkaç şekercik, bonboncuk...

Bayram, sadece evimizde değil... Köyümüzde, kasabamızda da bayram havası var. Yakınlarımızı ziyaret edip büyüklerin ellerinden öpüyor, onlar da bizi alnımızdan, gözlerimizden öpüp bahşişimizi veriyorlar... Ne güzel bir şey! Hem seviniyor, hem de sevindiriyoruz...

Keşke her gün bayram olsa...

Sübhanallah! "Her gün Ramazan olsa"dan "her gün bayram olsa"ya geldik... Nasıl oldu bu iş anlayamadım?!

Aslında her günümüz Ramazan gibi olursa, acaba o günün sonu bayram gibi olmaz mı?

Ha, bir de... Bayram şekerlerinizden benimle payaşmayı unutmayın! Harçlıklar sizin olsun!

Ramazan Bayramınız mübarek olsun!

Selâm ve dua ile...
HİLÂL

AREFE GÜNÜNDEN SONRA BAYRAM

Kenan parktan eve geldiğinde kendini çok yorgun hissetti. Bir hayli oyun oynamıştı. Biraz dinlendi. Akşam yemeğinden sonra odasına kapanıp kitap okudu. Bir ara dinlenmek için odasından çıktı. Salonda oturan babasının yanına gidip:

- Babacığım, arefe gününü bana anlatır mısın?

Muhsin Bey, gözünü gazetesinden bir süreliğine ayırdı. Oğluna baktı:

- Arefe günü, işte bu içinde olduğumuz gün. Yani bayramdan bir önceki gündür. Bugün, bu yılki Ramazan'ın son günü. Ve biz bu yıl son kez Ramazan orucu tutuyoruz. Kurban Bayramı'ndan önceki gün de arefe günüdür.

Kenan:

- Seneye daha çok gün oruç tutacağım baba. Bu sene çok acıktım, ama seneye kocaman adam olacağım, göreceksiniz...

- Haydi bakalım inşaallah görürüz. Git şimdi sütünü iç de büyü!

Musa MERT

BÜYÜK HATIR

Mekkeli Arapların en önemli gelir kaynağı ticaret idi. O zamanlarda kervanlar, bugünün tır filoları gibiydi. Tüccarlar, ticaret mallarını develere yükleyip kış aylarında Yemen bölgesine, yaz aylarında ise Şam bölgesine giderlerdi. Güneş altında haftalarca süren bu yorucu ve zorluklarla dolu yolculuklar, geçimlerini sağlayabilmeleri için büyük önem taşırdı.

Hazreti Ömer'in oğlu Abdullah da ticaretle geçinirdi. Ne zaman Mekke dışına çıksa, mutlaka yanına bir eşek, bir de sarık alırdı. Uzun yolculuklar sırasında deveye binmekten yorulduğu zaman eşeğinin üzerinde dinlenip rahatlardı. Sarığını ise başına sıkıca dolayarak kavurucu sıcaklardan korunmak için kullanırdı.

Abdullah bin Ömer (r.a.), arkadaşlarıyla çıktığı yine böyle bir yolculukta, her zamanki gibi eşeği üzerinde dinleniyordu. Bu sırada bir bedevî geldi. Abdullah bin Ömer'e (r.a.) yaklaştı ve

— Sen Ömer'in oğlu Abdullah değil misin? diye sordu. O da:

— Evet, diye cevap verdi ve ona çok iyi davrandı. Bir süre sohbet ettiler. Ayrılacakları zaman bedevîye:

— Al bunu, binersin, deyip eşeğini verdi. Sonra da başındaki sarığı çıkarıp uzattı ve

— Bunu da al. Başına sarıp güneşten korunursun, dedi.

Abdullah bin Ömer (r.a.)'ın yol arkadaşları, koskoca eşeği bir bedevîye vermesine, bu yetmezmiş gibi bir de sarığını çıkarıp sunmasına çok şaşırdılar. Bedevî yanlarından ayrılınca içlerinden birisi şaşkınlığını gizleyemeyerek şöyle dedi:

— Allah iyiliğini versin, bu adam sadece bir bedevî! Bedevîler az bir şeyle yetinirler. İki dirhem para onun neyine yetmezdi? Üzerinde dinlendiğin eşek ile güneşten korunmak için başına sardığın sarığı şu bedevîye boşuna verdin!

Abdullah bin Ömer (r.a.) de bu davranışının sebebini şöyle anlattı:

— Ben Allah Rasûlü (s.a.s)'i şöyle buyururken işittim: "Babanın dostunu kollayıp gözet, onunla ilgiyi kesme, yoksa Allah iman nurunu söndürür. İyiliklerin en değerlisi, insanın babası öldükten sonra baba dostunun ailesini kollayıp gözetmesidir." Böyle yaptım, çünkü onun babası, babam Ömer'in dostu idi.

SOFYALI KUR'ÂN KURSU TALEBELERİNİN 40 HADİS SUNUMU

Biraz gecikmeli de olsa bir haberi sizlerle paylaşmadan geçemeyeceğiz. Çünkü Sofya'da yıl boyu devam eden Kur'ân kursunun başarılı öğrencileri gönülleri hoş etti.

Sofya'da üç Kur'ân kursu var. Bu kurslar, yaz günleri daha yoğun, ama diğer zamanlarda sadece haftasonu düzenleniyor. Kursa katılan talebeler Kur'ân okuyor, dinimizi öğreniyor, değişik kültürel ve sosyal etkinlikler yapıyor. Gezi, piknik, spor gibi etkinliklerin yanısıra öğrenciler bir kitap tanıtım programı düzenledi. Başmüftülük Yayınlar Dairesinin teşebbüsü, Sofya Müftülüğünün organizasyonuyla gerçekleşen etkinlik, aslında 40 hadis sunumu olarak gerçekleşti. Başmüftülüğün yayınladığı "40 Hadis, 40 Çizgi" kitabından hadisleri Arapça, Türkçe ve Bulgarca olarak öğrenen talebeler, hadislerin sunumunu Sofya'daki Banyabaşı Camisinde yaptılar.

Kur'ân-ı Kerim okumakla açılan program bir bayram havasında gerçekleşti. Yüksek İslâm Şurası Başkanı Vedat S. Ahmed ve Sofya Bölge Müftüsü Mustafa İzbiştali'nin Kur'ân, Peygamberimiz ve hadislerle ilgili kısa konuşmaları hem öğrencilere, hem de onlara eşlik eden ana-babalara güzel öğütler içermekteydi.

Düzenlenen program, öğrencilerin az bir gayretle ne kadar üstün başarılara ulaşabileceğini gösterdi. Programda sunum yapan 6 ile 14 yaş arası öğrenciler, Peygamber Efendimize olan sevgilerini onun mübarek sözlerini öğrenmekle güzel bir şekilde ortaya koydu. Bu başarıları için hiç şüphesiz kurs hocaları Metin Mollaali, Fatme Tsineva ve Fatme Hatib'in büyük gayretleri oldu.

Allah'ın büyük mükâfatlarla ödüllendireceği bu güzel çalışmaları, Sofya Bölge Müftülüğü de hazırladığı hediyelerle ödüllendirerek öğrenci ve hocalarını sevindirdi.

Program sonrası Müftülük, katılan bütün küçük ve büyüklere güzel bir ikramda bulundu.

YETİM KARDEŞLERİMİZİN İSTANBUL BULUŞMASI

İslâm dini, yardımlaşmayı, paylaşmayı ve ihtiyaç sahiplerine el uzatmayı öğretiyor. Bu ilkelerden hareketle Başmüftülük kurumu, Müslüman halktan topladığı yardımlarla her ay 300 kadar yetim kardeşimize para yardımı yapıyor. Ama bu ilgi sadece maddî yardımlarla sınırlı kalmıyor, çünkü yetimlerin ihtiyacı sadece para değil. Onların manevî ilgi ve desteğe de ihtiyacı var. Baba şefkatine muhtaç durumdalar. Bu yüzden Başmüftülük yetimlere yönelik başka hizmetler de yapıyor.

Bunlara misal olarak Başmüftülüğün organizasyonuyla yetim kardeşlerimizin 19-24 Nisan tarihleri arasında İstanbul gezilerini zikredebiliriz. Bu gezi kapsamında yetim kardeşlerimiz, İHH Derneği ve İstanbul Sultangazi Belediyesi'nin evsahipliğinde gerçekleşen 4. Uluslararası Yetim Buluşmasına katıldı. Kendilerine ablalık yapan Gülfiye Akif ve Sevinç Emin'in rehberliğinde etkinliğe Bulgaristan'dan on çocuk katıldı. Böylece 12 farklı ülkeden yetim çocuklarla buluşup tanışma imkânı buldular.

Buluşmaya katılan bu 10 kardeşimiz Sultangazi Belediyesi tarafından resmî program ile karşılandı. Bu program esnasında havaya barışın, masumiyetin ve sevincin sembolü olarak beyaz güvercinler ve renkli balonlar bırakıldı. Daha sonra Türkiye'nin en büyük akvaryumu olan "Akvaland"i ziyaret edildi. Bir günü de katılımcılar hep beraber "Vialand" parkında eğlenceli bir şekilde geçirdiler. İstanbul ziyareti esnasında çocuklar, şehrin tarihi ve kültür yerlerini görme, Boğaz turuna katılma ve 23 Nisan Çocuk Bayramını da kutlama imkanı buldu.

Bu önemli etkinlik anısına her ülkenin temsilcileri tarafından İstanbul'da bulunan Hatıra Ormanına birer fidan dikildi.

PEYGAMBERİMİZ (S.A.S.) VE EĞİTİMİ

Cihanın büyük bir sancısı içinde
Cehaletin hükmü yayılmış her yerde
Diriliş sesi duyuldu gönüllerde
Bir önder gizli herkesin hayalinde

Bir gece süreyya nurlandı âniden
Muhammed doğdu o gece Âmine'den
Oysa herkes duymuştu onu evvelden
Umut verdi mazlum insana yeniden

Sıcaklar gönderdi onu Sa'd yurduna
Muhammeddi sebep kıtlığın sonuna
Üneyse, Şeyma, Abdullah kardeş ona
Halimeydi o süt veren büyük ana

Halkın gözündeydi Muhammedü-l-Emin
Bir örnekti o uğruna eğitimin
İslâm adına etti büyük bir yemin
İlmiyle yetiştirdi binlerce mümin

Altı yaşında yetim düştü Ebvâ'da
İki yıl kaldı dedesinin yanında
Ebu Talib beklemekteydi hazırda
Destek verdi ona ömrü hayatında

Genç yaşında çıktı amcasıyla yola
Kervan Basra'da verdi büyük bir mola
Rahip Şam'a gitmeyin dedi ısrarla
Ebu Talib döndü Mekke'ye sabırla

Yirmi beşinde görev verdi Hatice
Onu tanımaktı amacı ilk önce
Çok şaşırdı Muhammed geri dönünce
Oldu Peygambere hayırlı bir zevce

Halkın gözündeydi Muhammedü'l-Emin
Bir örnekti o uğruna eğitimin
İslâm adına etti büyük bir yemin
İlmiyle yetiştirdi binlerce mümin

Birden düşünmeye başladı Hira'da
Ne bizim gayemiz diye bu dünyada
Bir sesti ona „OKU" diyen mağrada
Cebraildi onu korkutan orada

Koşarak gitti Hatice'nin yanına
İlk o dahil oldu yüce davasına
Ebu Bekir ve Ali can pahasına
Cenk ettiler yıllarca İslâm adına

Tebliğ görevine başladı Mekke'de
Ebu Lehebdi lider Darü'n-Nedve'de
Katline karar çıktı o kötü günde
Ömerdi en güçlü talib bu görevde

Elçiyi öldürmek vardı amacında
Oysa Muhammed çok iyiydi iknada
Büyük şeref, kırkıncıydı bu davada
Onunla güçlendi İslâm o yıllarda

Halkın gözündeydi Muhammedü'l-Emin
Bir örnekti o uğruna eğitimin
İslâm adına etti büyük bir yemin
İlmiyle yetiştirdi binlerce mümin

O müşrikler Muhammedi çok zorladı
Hicret kapısıydı Akabe Biatı
Musab bir yıl boyunca Yesrib'te kaldı
Evs ve Hazreci İslâmla tanıştırdı

Müslümanlara izin çıktı Hicrete
Ebu Bekirdi Peygamberle birlikte
Çareler tükenmedi zalim müşrikte
Sevr'de yardım etti kuş da, örümcek de

Büyük Peygamber cuma kıldı Kuba'da
İlk mesciddi bu mâbed yüce İslâmda
Medine'ye girdi elli üç yaşında
Altı ay misafirlik yaptı ensarda..

Yeni şehirde bir mesciddi gereken
Deve burası olsun dedi çökerken
Rasul bahçen ne eder diye sorarken
Mescid-i Nebeviydi bu güzel mesken

Halkın gözündeydi Muhammedü'l-Emin
Bir örnekti o uğruna eğitimin
İslâm adına etti büyük bir yemin
İlmiyle yetiştirdi binlerce mümin..

Yetimlerle kurdu ashab-ı suffeyi
Yoktu onların her öğüne yemeyi
Amaçladı o gençleri eğitmeyi
Onlardıyüce İslamın geleceği..

Muhammed ordusuyla çıktı sefere
Üçyüz on üç yiğit hakimdi Bedir'e
Hamza, Ali, Ubeyde örnek erlere
İlk zaferdi bu cefakâr Peygambere

Muzaffer kumandandı merhamet eden
Ümmet için ilim istedi esirden
Sahabilerdi faydalanan ilimden
Hiçbir zaman vazgeçmedi eğitimden

Arafat ve Mina'daki nasihatler
Veda hutbesinde çaresizdi kalpler
Yüz yirmibeş bindi o gün sahabiler
Yıllarca hatırlandı tesirli sözler

Halkın gözündeydi Muhammedü'l-Emin
Bir örnekti o uğruna eğitimin
İslâm adına etti büyük bir yemin
İlmiyle yetiştirdi binlerce mümin..

Recep SELAHATTİN
Nüvvab İHL 9.sınıf öğrencisi

Vedat S. AHMED

HASİP AHMET SAFVETÎ/AYTUNA (1895-1980)

Eğitimci, gazeteci, yazar ve siyasetçi Hasip Safvetî, çocuklara hitap eden piyesleri ve şiirleriyle de bilinmektedir. Vidinli Ahmet ve Bedriye çiftinin oğlu olarak 1895 yılında Tuna boyunun güzel Vidin şehrinde Ak Cami mahallesinde dünyaya gelmiştir. Ortaokulu doğduğu yerde, liseyi Bursa Sultanî Mektebinde okuduktan sonra Sofya Üniversitesinde pedagoji eğitimi almıştır. Yüksek öğrenimini Vidin Cemaat-i İslâmiyesi ve Başmüftülük desteğiyle tamamlamıştır. Sonra öğretmen olmuş, ayrıca gazetelere yazılar yazmıştır. Şumnu'da Nüvvâb Mektebi açılınca orada Türk dili ve edebiyatı, pedagoji ve psikoloji dersleri okutmuştur.

1931 yılında Türkiye'ye göç eden Hasip Safvetî, orada Aytuna soyadını almış ve yıllarca öğretmenlik ve idarecilik yapmıştır. Türkiye'de öğretmen yetiştirme konusunda teorik ve pratik anlamda çok emeği geçmiş olan önde gelen eğitim uzmanlarından biridir. 1939-1943 yıllarında Türkiye Büyük Millet Meclisi Tokat Milletvekili olmuştur.

Anadili Türkçenin yanısıra Bulgarca, Rusça, Fransızca, Latince, İtalyanca ve biraz da İngilizce öğrenmiştir. Telif ve çeviri olarak 40 kadar kitabı, yüzlerce makalesi basılmıştır. Bunların arasında "Şen Alfabe" ve "Şen Kıraat" adlı ilkokul ders kitapları da mevcuttur.

2 evlât babası olan 25.05.1980 tarihinde Ankara'da vefat etmiştir.

ANNEME

Anneciğim, anneciğim...
Sensin benim gölgeciğim,
Beni en çok seven sensin
Bana hayat veren sensin!..

Şefkat dolu gözlerinle
O çok tatlı sözlerinle,
Sen gönlümün güneşisin
Meleklerin bir eşisin!..

Bana dünyayı verseler
Anne, seni isteseler,
Vallahi ben seni vermem
Binbir melekle değişmem.

Gece gündüz yatar kalkar
Yıldızlara, göğe bakar,
Allahımdan dilerim ben
Ayırmasın beni senden...

Allahımdan dilerim ben
Ayırmasın seni benden!
Ayırmasın Allah bizi
Şen yaşatsın hepimizi!

PAPATYALAR

Bahar gelir
Güzellenir,
Çok süslenir
Papatyalar.

Açar, açar
Neşe saçar,
Ruha akar
Papatyalar.

İri, ufak...
Kucak, kucak,
Her tarafta
Papatyalar...

Beyaz etek
Sarı yelek,
Giyer, açar
Papatyalar...

Bakın, bakın
Ne hoş akın,
Yapmaktadır
Papatyalar.

Nasreddin Hoca

Ahmet ÇAKIL

Boyayalım, İslâm Ahlâkı ile Boyanalım!

От пощата

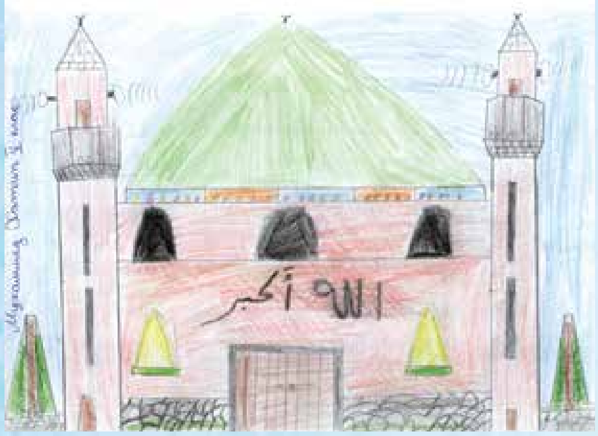

Мухаммед Хатип

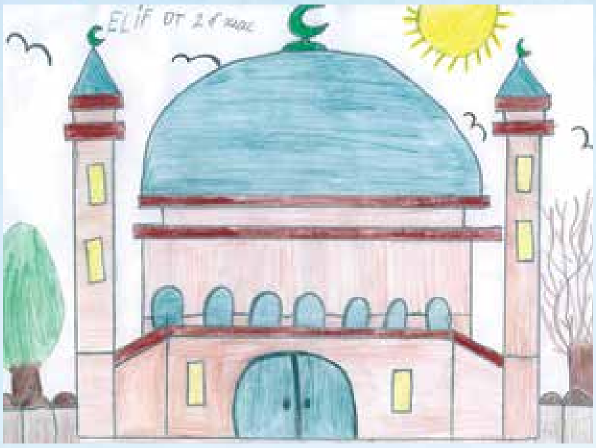

Елиф

Никол

Вики

Ирем Осман

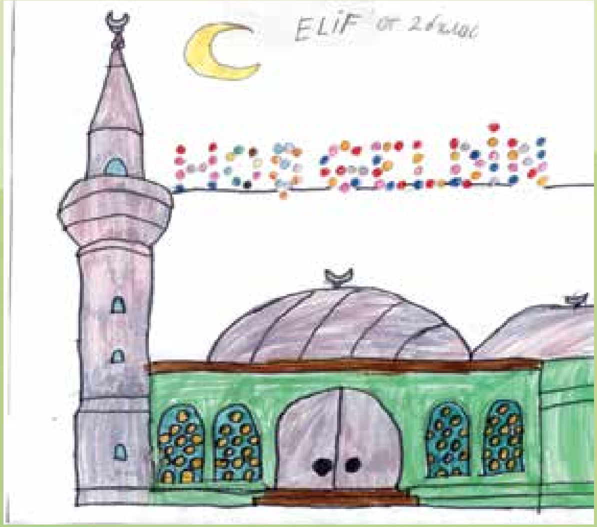

Елиф

Насреддин Ходжа

Ахмед ЧАКЪЛ

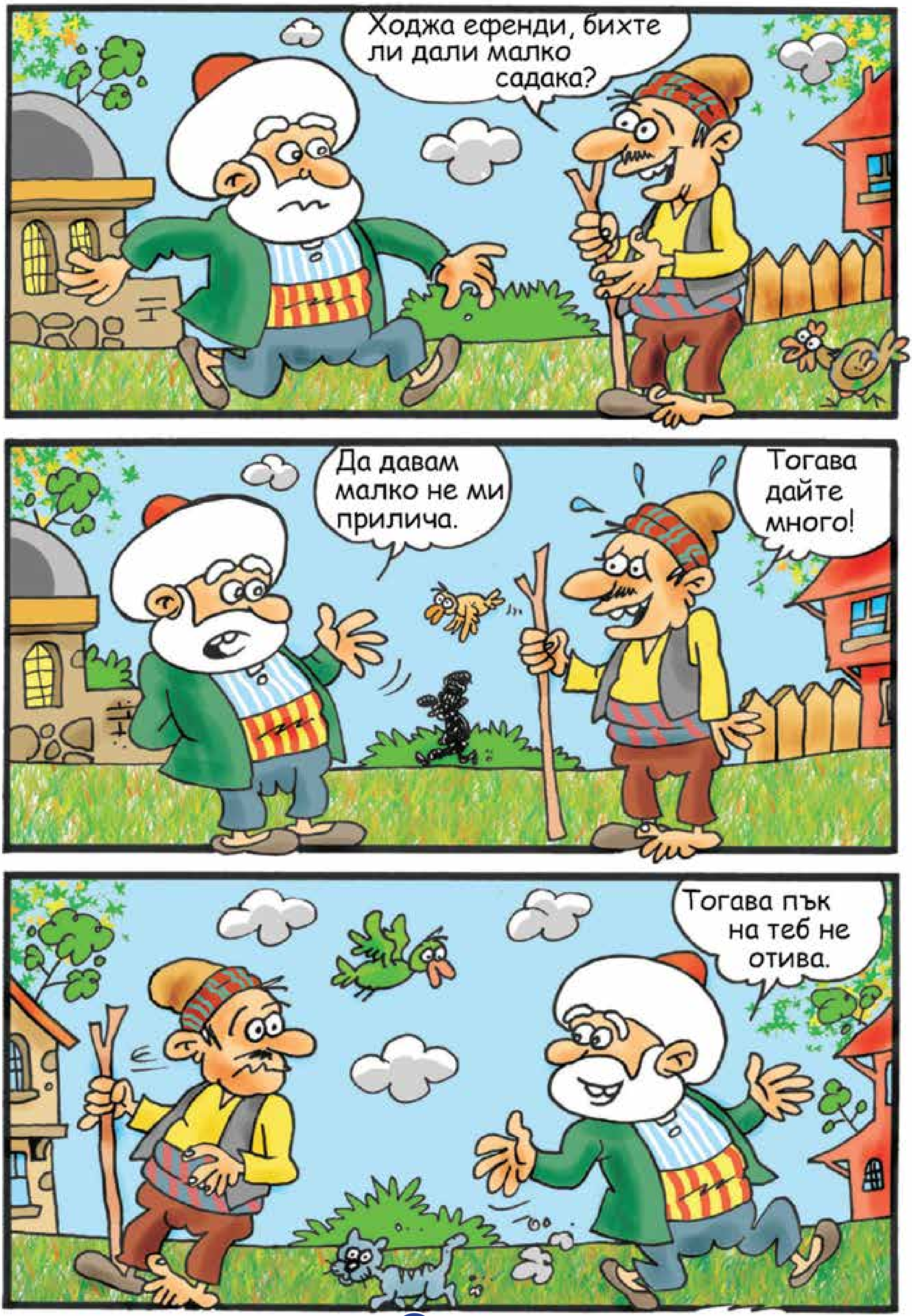

Ясин Шабанов
ФК Палас-Рудозем

МУХАММЕД САЛАХ

Едно име не излиза от разговорите на футболните фенове през последните месеци. Не става дума за големите звезди Меси или Роналдо, а за едно скромно момче от малък град, отдадено на религията си и на футбола. Това е Мухаммед Салах, който не спира да бележи голове и да печели награди.

Кой е той?

Мухаммед Салах е роден на 15 юни 1992 г. в Египет, в земеделското градче Нагриг, разположено близо до делтата на река Нил и на около 120 км от Кайро. Родителите му са държавни служители. За да изхранва семейството си, в което има четири деца, баща му се занимава и с продажбата на цветчета от жасмин.

Талантът на Салах е забелязан още от малък и на 14-годишна възраст получава предложение да тренира в столицата. Понякога баща му го кара до Кайро, а понякога се налага младежът да сменя по пет автобуса.

През 2010 г. Мухаммед Салах дебютира за мъжкия отбор на „ел-Мокаулон“. От 2012 г. той е футболист на швейцарския отбор „Базел“.

През лятото на 2013 г. Салах вкарва два гола във вратата на „Лудогорец“ в плейофите на Шампионската лига. През януари 2014 г. той вече е футболист на „сините“ от Лондон. Преотстъпен е на „Фиорентина“ до края на сезона. За 16 мача вкарва шест гола, но отказва да остане във Флоренция.

През лятото на 2015 г. „Челси“ го преотстъпва на „Рома“ за 5 милиона евро. До края на сезона вкарва 15 гола във всички турнири и прави шест асистенции. С това заслужава наградата за най-добър играч на „Рома“. „Рома“ обаче е принуден да го продаде. Така Салах се озовава в „Ливърпул“ срещу 42 милиона евро.

Мухаммед Салах е и основната движеща сила на националния отбор на Египет и за класирането му за световното първенство в Русия през това лято. Неговите голове срещу Конго позволиха на „фараоните“ да се класират на световно първенство за първи път от 1990 година.

От 2013 г. Салах е женен за Маги, която също е от Нагриг. Двамата имат четиригодишна дъщеря Мекке.

Футболистът на „Ливърпул“ често след отбелязан гол изпълнява седжде и прави дуа. Феновете на „Ливърпул“ бързо обикнаха Мухаммед. Наричат го Египетския крал. Дори в един от рефрените си пеят, че ще приемат исляма, ако нападателят продължава да вкарва голове.

Друга причина за уважението към Салах е неговата благотворителна дейност. Той е като съвременния дух от вълшебната лампа, който изпълнява желанията на нуждаещите се. Звездата на „Ливърпул“ купи супермодерна линейка за болницата в родния си град, даде пари за направата на изключително съвременна зала за командно дишане. Финансира женско училище в Нагриг и строежа на нова болница. Това са само част от инициативите, в които участва. Едно от последните му дарения, отпреди месец, е в размер на 450 000 долара – за построяването на пречиствателна станция, за да могат жителите на родния му град да имат постоянен достъп до чиста питейна вода.

През април Салах беше обявен за №1 във Висшата лига и в анкетата на Асоциацията на професионалните футболисти в Англия. Нападателят на „Ливърпул“ има 31 гола в 34 мача през този сезон и е лидер в голмайсторската листа на английския елит. Като цяло той вкара 43 попадения във всички турнири.

MO SALAH

Кои от основите практикуваме всеки ден?

Хаджът всяка година ли трябва да се извършва, или само веднъж?

Думичките, които са ключът към първата основа, са: Ешхеду ен ля иляхе илляллах уе ешхеду енне Мухаммеден абдуху уе расулюх.

- За да бъде изряден, намазът трябва да бъде извършван редовно и през определено време: сутрин, на обед, следобед, вечерта и нощта.
- Размерът на зекята е 2.5 %.
- Хаджът се извършва през месец Зу'л Хидже.
- Оручът е щит за човека, който го предпазва от лошите постъпки и пречиства неговото тяло и сърце.

Нека помислим:
Какво би се случило, ако някоя от основите на една къща липсва? Тя няма да бъде здрава и стабилна, нали? А представяш ли си, ако един от цветовете на дъгата липсва? Тя със сигурност няма да е толкова красива...
Така е и с религията - когато човек се стреми да пази, поддържа и изпълнява всичките ѝ основи, тя винаги ще бъде здрава и красива.

А знаеш ли, че...
Когато изпълняваш намаза заедно с още някой, например някой твой приятел, получаваш 27 пъти по-голяма награда. Представяш ли си - вместо един бонбон да ти дадат цяло пакетче с бонбони!!!

Всеки ли е длъжен да дава зекят?

Колко са основите на исляма?

Пратеника на Аллах,
Аллах да го благослови и с мир да го дари, е казал:

„Ислямът е изграден върху 5 (стълба): свидетелстване, че няма друг бог освен Аллах и че Мухаммед е Пратеник на Аллах; (изрядното) кланяне на намаз; даването на зекят; поклонението при Дома (хадж) и държането на оруч през месец Рамазан.“

Хадис, предаден от Бухари и Муслим

Знаеш ли, че...
Когато отиваш към джамията, за да изпълниш намаза там, при всяка крачка, която правиш по пътя, ти се премахва една лоша постъпка и се издигаш с една степен пред Аллах!!!

ЕТИКА ПРИ ГОСТУВАНЕ И ПОСРЕЩАНЕ НА ГОСТИ

Неща, които трябва и не трябва да правим, когато отиваме на гости:

Преди да отидем някъде на гости, трябва да се обадим, да предупредим и да поискаме позволение от домакините.

Когато сме поканени на гости, ако нямаме наложителни причини да откажем, трябва да приемем поканата и да отидем.

Ако нямаме възможност да отидем, трябва да се извиним и да посочим причината за нашето отсъствие.

Да изберем най-подходящото време за отиване на гости, за да не се притесняват домакините.

Да се обличаме чисто и прилично, когато отиваме на гости.

Ако имаме възможност, да поднесем подарък на домакините.

Да почукаме, когато пристигнем пред дома, който посещаваме, и да изчакаме, докато ни поканят да влезем.

Да се представим с име или название, познато на домакина, когато бъдем попитани кои сме.

При влизане в дома да поздравим с поздрава „селямун алейкум“.

Да седнем на мястото, което ни е посочил домакинът, и да не влизаме в други стаи и помещения без негово разрешение.

Да не удължаваме нашето посещение дотолкова, че да притесним домакините.

Да избягваме много честите посещения, за да не им омръзнем.

Неща, които трябва и не трябва да правим, когато посрещаме гости:

Да посрещаме гостите с добри думи и засмяно лице и да се отнасяме към тях приветливо, докато са в нашия дом.

Да посрещнем гостите с чисти и прилични дрехи.

Да приемем техните поздрави и отвърнем на поздрава с поздрав.

Да обърнем внимание на гостите и да общуваме с тях, т.е. да не се занимаваме с телефони, компютри, телевизор и т.н.

Да предразположим гостите си и да ги накараме да се почувстват добре.

Да ги почерпим и да не закъсняваме с почерпката.

Да изпратим гостите с добри думи и пожелания.

Муса Мерт

Висока почит и вярност

Търговията беше най-важният източник за приходи на арабите в Мекка. Тогавашните кервани бяха нещо подобно на днешните колони от тирове. Търговците товареха стоката си на камилите и през зимата ги караха в областта Йемен, а през лятото – в областта Шам. Съпътстваните от редица трудности изтощителни пътувания, продължаващи седмици наред, имаха голямо значение за изкарване на прехраната им.

Абдуллах, синът на Омер (р.а.), също си изкарваше прехраната с търговия. Винаги когато тръгваше на път извън Мекка, вземаше със себе си едно магаре и една чалма. При дългите пътувания, като се уморяваше от яздене на камила, се качваше на магарето и така малко си отпочиваше. А с чалмата здраво си завиваше главата, за да се предпази от слънчевите лъчи в горещите жеги.

По време на едно пътуване с приятелите си Абдуллах бин Омер (р.а.), както винаги, отмаряше върху магарето. По това време дойде един бедуин. Приближи се до Абдуллах бин Омер (р.а.) и го попита:

– Ти не си ли синът на Омер – Абдуллах?

А той му отговори:

– Да.

И постъпи към него много добре. Поговориха си известно време. На раздяла се обърна към бедуина с думите:

– Вземи това, за да го яздиш!

И му подари магарето си. След което развърза чалмата от главата си и му я подаде, казвайки:

– Вземи и това. Да предпазиш главата си от слънцето.

Другарите на Абдуллах бин Омер (р.а.) се учудиха много, като видяха как подари на бедуина цяло магаре, още повече – подари му и чалмата си. Затова, след като си тръгна бедуинът, един от присъстващите не можа да скрие удивлението си и попита:

– Аллах да те дари с добро! Този човек е обикновен бедуин! Бедуините се задоволяват с малко. Нима не бе достатъчно да му дадеш две сребърни монети? Напразно подари на този бедуин магарето, върху което си почиваше, и чалмата, която те пазеше от слънцето!

Като чу това, Абдуллах бин Омер (р.а.) обясни защо е постъпил така, казвайки:

– Веднъж чух Пратеника на Аллах (с.а.с.) да казва: „Интересувай се и се грижи за приятеля на баща ти, не прекъсвай взаимоотношенията си с него, защото Аллах ще угаси светлината на вярата ти. Най-превъзходната добрина е да се погрижиш за семейството на приятеля на баща ти, когато той е покосен от смъртта". Така постъпих аз, защото неговият баща бе приятел на баща ми Омер.

НИЕ СМЕ МЮСЮЛМАНИ...

Кенан пак си играеше. Изведнъж се сети за нещо, спря се за момент, после замислено се отправи към майка си и каза:

– Мамо, ще те попитам нещо, но няма да ми се сърдиш, нито пък да ми се смееш, обещай ми!

Майка му го погледна с обич и каза:

– Добре. Питай ме, сине!

– Мамо, ние сме мюсюлмани, нали? Мисля си, ако някой ме попита „Какво означава думата мюсюлманин?“ или „Ти защо си мюсюлманин?“, със сигурност ще се затрудня да му отговоря. Ще ми обясниш ли какво означава тази дума?

– Виж, миличък! Хората, които са избрали за своя религия исляма, се наричат мюсюлмани. Мюсюлманин е всеки, който се е отдал на Аллах Теаля, нашия Създател, и е обещал, че ще изпълнява Неговите повели. Всеки, който знае и искрено приема шестте условия на вярата и изпълнява петте основи на исляма, е мюсюлманин. Ти вече знаеш някои от тях, а другите ще научиш по-късно – когато му дойде времето.

Кенан се усмихна. Хубавите му сини очи щастливо гледаха напред. Той започна да върти волана, който държеше в ръцете си, и да издава звук, наподобяващ работещ автомобил. После натисна газта и влезе със светкавична бързина навътре...

Байрамска радост

Селямун алейкум, приятели!

В тези горещини сърцето ми се освежи с оруча, който държа, и Корана, който чета в месец рамазан. А теравих намазът, който кланям, и помощта, която оказвам на съседите ни, ме разведряват и ми доставят радост. Да не звучи като възгордяване, но наистина е така… Чак на човек му идва да каже: „Дано все да е рамазан!“. Но няма как да стане. Освен това – ето, Рамазан байрамът почука на вратата ни… Няма как да се случи, но да кажем, че постоянно е рамазан. Тогава байрамът кога ще ни зарадва? То и байрамът си има своите приятни мигове…

– Ех, колко хубаво е тази сутрин! Все още изпитвам свежестта на рамазанския оруч. Аллах Аллах! Удар на тъпан нарушава тишината… Сега се чува още по-ясно… А вече се чува не само тъпанът, но и гласът на даулджията:

Хайде, аго Мехмед, ставай,
за байрам намаз се стягай!
Днес бедните не забравяй,
а и моя бакшиш давай!

Пуква се зората… Ставаме от леглата си и се подготвяме за посрещане на Рамазан байрама, за приятни преживявания. Мъжете – големи и малки, си обличат най-хубавите дрехи и се запътват към джамията. Между другото, скоро научих, че е севаб да се хапне нещо сладко на отиване към джамията в байрамското утро. Хем си хапваш сладко, хем печелиш севаб! На кяр сме…

Госпожите и госпожиците у дома също са облекли празничните си дрехи. Изпълнени с въодушевление и приятно загрижени, подреждат покъщнината.

През това време се чува гласът на мюеззина, ехти езанът за сабах намаз. А след това се чува и саля… С нея ни известяват за байрама. Ех, колко е приятно!

След байрамския намаз се връщаме у дома, софрата е подредена, сервират се чорба, различни гозби, баклави, тиквеници, баници и ред други вкуснотии, които се приготвят от една седмица. Особено пък байрамските колачи с черните сусамени украси…

Но преди да се нахвърля на тях, трябва да целуна ръка на дядо, баба, тате, мама, батко и кака… Как мога да седна на софрата, преди да им кажа: „Байрам-и шериф мубарек олсун“?! Ех, няма как и те да ме подминат без подаръче. Левчета, бонбони…

То байрамът не е само у нас. Цялото населено място е обзето от байрамската атмосфера. Посещаваме близки и съседи, целуваме ръка на възрастните, а те ни целуват по челата и очите, като не забравят и да ни дадат по нещо… Колко е хубаво! Хем ние се радваме, хем носим радост на другите!

Всеки ден да беше байрам!…

Субханяллах! Започнах с „дано все да е рамазан“ и стигнах до „всеки ден да беше байрам“… Не можах да разбера как стана това?!

В интерес на истината, ако всеки наш ден го изживяваме като рамазански, дали краят на деня няма да бъде като байрам?

А, и още нещо… Не забравяй да споделиш с мен бонбоните, които събираш на байрама!.. Паричките си ги пази за себе си!..

Честит Рамазан байрам!

Със селям и дуа…
ХИЛЯЛ

Хилял

Детско приложение на сп. “МЮСЮЛМАНИ”

Брой 6 2018